

घनपाद् (1. घन + पाद्) = घन एकपाद् LIA. I, 746, N. 1. — Vgl. 1. घन 1, b.
घनपाद् (1. घन + पाद्) adj. *ziegenfüssig* gaṇa kṣtyādī. — Vgl. घ-
 नपाद्.
घनपार्श्व (1. घन + पार्श्व) m. N. pr. ein Sohn Çvetakarna's HARIV.
 11076, wo auch der Ursprung des Namens erzählt wird.
घनपाल (1. घन + पाल) m. 1) *Ziegenhirt* VS. 30, 11. — 2) N. pr. der
 Vater Daçaratha's MARJA-P. im VP. 384, N. 15. — Vgl. 1. घन 1, g.
घनबधु (1. घन + बधु) ? मिलाची नाम कानीनाबधु पिता तव AV.
 5, 5, 8.
घनभत (1. घन + भत) m. N. einer Pflanze = वर्वरुत RĪĠAN. im
 ÇKDr.
घनमायु (1. घन + मायु) adj. *wie ein Bock meckernd* RV. 7, 103, 6. 10
 (der Frosch).
घनमार (घन + मार) gaṇa kṣtyādī.
घनमीढ oder ved. घनमीळ्ह (1. घन + मीढ von मिळ्) m. N. pr. Sohn
 Suhotra's, Verfasser von RV. 4, 43. 44. aus Kaṇva's Geschlecht ÂÇV.
 ÇR. 12, 13. Verz. d. B. H. 56. Enkel Suhotra's und Sohn Hastin's
 HARIV. 1055. VP. 452. Enkel Suhotra's und Sohn Brhant's HARIV.
 1754. seine Nachkommen 1777 fgg. ein Beiname Judhishthira's TAIK.
 2, 8, 14. H. 707. pl. N. eines जनपदावधि P. 4, 2, 125, Sch.
घनमुख (1. घन + मुख) 1) adj. *ein Bocksgesicht habend*. — 2) f. ई N.
 pr. eine Rākshasi R. 5, 25, 49. 50.
घनमेरु ein Ortsname (Ajmer?) Ind. St. II, 245.
घनमोदा (1. घन + मोद) f. N. verschiedener Pflanzen: a) *Carum Carvi*.
 — b) *Apium involucratum*. — c) *Ligusticum Ajowan* AK. 2, 4, 5, 10.
 Suçr. 1, 139, 4. 2, 87, 16. 275, 12. 442, 4. u. s. w. Ist auch m. 2, 59, 21.
 88, 9. 468, 19. u. s. w.
घनमोदिका (von घनमोदा) f. Name einer Pflanze, *Ligusticum Ajowan*
 (यवानी) VAIDJ. im ÇKDr.
घनम्भ (3. घ + जम्भ) 1) adj. *zahnlos*. — 2) m. *Frosch* ÇABDAR. im ÇKDr.
 1. घनय (3. घ + जय) m. *Niederlage: जयाजयौ* BHAG. 2, 35.
 2. घनय (3. घ + जय) 1) adj. *unbesiegt*. — 2) m. a) ein Beiname
 Viṣṇu's HARIV. S. 927, Z. 4, v. u. — b) N. eines Lexicographen MED.
 Anb. 2. — c) N. eines Flusses in Rāḍha ÇKDr. — 3) f. ० या a) *Hanf*
 RĪĠAN. im ÇKDr.; vgl. विजया. — b) N. pr. eine der beiden Freundin-
 nen der Durgā TAIK. 1, 1, 54; vgl. विजया.
घनयगर्ह (घनय + गर्ह) m. N. pr. eines Mannes Z. f. d. K. d. M. III, 168.
घनय्य (3. घ + जय्य) adj. 1) *unbesiegt* R. 2, 11, 7. 35, 7. स (दानवगणः)
 किल शतक्रतोरजय्यः ÇK. 157. — 2) *ungewinnbar, was nicht abgewon-
 nen werden dürfte* (im Spiele): घनय्यं जिगाय तान् Vop. 5, 6.
घनैर (3. घ + जर्) P. 6, 2, 116. 1) adj. f. घा *nicht alternd, seine Le-
 benskraft nicht aufzehrend, sich nicht abnutzend* (von Lebendem und Un-
 belebtem) TAITT. Br. 3, 1, 4, 9. 2, 8. अजरामरवत्प्राज्ञो विद्यामर्थं च चित्तयेत्
 HIT. Pr. 3. R. 1, 45, 17. häufig vom Feuer RV. 1, 127, 5. 146, 2. 3, 2, 2. 7,
 15, 13. 10, 46, 7. जूर्यस्त्वमिरजरो वनेषु 3, 23, 1. आत्मा BRH. ÂR. UP. 4, 4, 25.
 अयः RV. 1, 126, 2. नन्त्रम् 10, 156, 1. सुवीर्यम् 6, 8, 6. ब्रह्म 3, 8, 2. तन्त्रम्
 TAITT. Br. 3, 1, 4, 10. सा (जातिः) सत्या साजरामरा M. 2, 148. चक्रम् RV.
 164, 2, 4. स्कन्धेनिभिः 1, 160, 1. प्लौतः VS. 18, 52. ज्या ARĠ. 3, 15. — 2) m.

pl. *die ewig jungen Flammen*: अज्ञानो अज्ञैरग्नि RV. 2, 8, 4. वि ते तिष्ठ-
 तामजो अयासः 3, 18, 2. चरत्यजरो इधानाः 7, 3, 3. — 3) f. ० रा N. zweier
 Pflanzen: a) जीर्णफञ्जिलता वृद्धदारकप्रभेदः — b) *Aloe perfoliata* (गृह-
 कान्या) RĪĠAN. im ÇKDr. — 4) n. SIDDH. K. 249, b, 2; vielleicht hier अजय
 zu lesen.

अजैरत् (3. अ + जर्त् part. praes. act. von जर्) adj. *nicht alternd* VS.
 24, 5 (A diti).

अजरयु (3. अ + जरयु) adj. *nicht alternd* RV. 1, 116, 20 (die AÇvin).

अजरम् (3. अ + जरम्) adj. *nicht alternd*; soll im acc. neben अजर im
 Gebrauch sein Vop. 3, 89.

अजराज (अज + राज) N. pr. RĪĠA-TAR. 8, 755.

अजर्य (3. अ + जर्य) 1) adj. *nicht alternd, nicht vergehend* ÇAT. Br. 3, 4,
 2, 4. — 2) n. *Freundschaft* P. 3, 1, 105. Vop. 26, 16. TAIK. 3, 2, 1. H. 731.
 RAGH. 18, 16.

अजर्यै (1. अज + रज्ज्) m. *Ziegenbock* ÇAT. Br. 5, 2, 1, 21. 24.

अजलम्बन (1. अज + लम्बन) n. *Antimonium* ÇABDAR. im ÇKDr.

अजलोमन् (1. अज + लोमन्) 1) n. *Ziegenhaar* KĀTJ. ÇR. 16, 3, 15. 18.
 — 2) m. N. einer Pflanze, *Carpopogon pruriens*, RATNAM. im ÇKDr.

अजलोमी (von 1. अज + लोम = लोमन् f. = अजलोमन् 2. Suçr. 2, 170,
 3. 172, 9. 173, 8.

अजवत् (3. अ + जवत्) adj. *nicht rasch, nicht rüstig*: अजवतो जविनी-
 निर्विवृथन् RV. 2, 15, 6.

अजवस्ति (1. अज + वस्ति) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गृध्यादि
 und शुभादि; pl. अजवस्तयः die Nachkommen des A. gaṇa यस्कादि.

अजवाह (अज + वाह) N. pr. einer Gegend gaṇa कच्छादि.

अजवीथी (1. अज + वीथी) f. *die Ziegenstrasse* (Str. Weg der Götter),
 N. einer bestimmten Strecke der Mondbahn, die die 3 Sternbilder Mūla,
 Pūrvaśhāḍhā und Uttarāśhāḍhā umfasst: पितृपानो जजवीथ्याश्च य-
 दगस्त्यस्य चात्तरम् JĀĠN. 3, 184. VP. 226; vgl. N. 21. daselbst.

अजप्रङ्गी (von 1. अज + प्रङ्ग) f. *Ziegenhorn*, N. einer Pflanze, *Odina
 pinnata*, = विषाणी AK. 2, 4, 4, 7. AINSIE, Mat. Ind. II, 486. Suçr. 1, 131,
 20. 132, 14. 137, 15. 143, 13. zu einem Zauber gebraucht AV. 4, 37.

अजस्तुन्द n. N. einer Stadt P. 6, 1, 155. — Angeblich zus. aus अज und
 तुन्द mit eingeschobenem स.

अजन्न (3. अ + जन्न) P. 3, 2, 167. Vop. 26, 158. adj. f. घा *ununterbrochen,
 beständig* AK. 1, 1, 4, 61. H. 1471. घर्मः RV. 3, 26, 7. AV. 6, 36, 1. उद्योतिः
 RV. 10, 139, 1. 183, 3. भानुः VS. 11, 28. अग्निः RV. 8, 49, 4. 7, 1, 3. ÂÇV.
 GRHJ. 1, 8. मानम् RV. 1, 100, 14. अजन्नदीनाप्रपत RAGH. 3, 44. 65. — Acc.
 अजन्नम् adv. gaṇa स्वरादि: *ununterbrochen, beständig, immer* M. 1, 57.
 4, 129 (mit der Negation: *niemals*). 149. 10, 33. 12, 32. BHAG. 16, 19.
 PAÑĠAT. II, 8. 199, 9. 10. ÇK. 54, v. l. — Instr. अजन्नेणा dass.: अजन्नेणा
 दविवृतत् (Agni) RV. 6, 16, 45.

अजक्तस्वार्थ (अजक्त [3. अ + जक्त part. praes. act. von क्त] + स्वार्थ)
 f. N. einer Redefigur: लक्षणाव्यवृत्तिविशेषः। उपादानलक्षणा। स्वीया-
 र्थात्यागिनी लक्षणा। यवा। कुत्ताः प्रविशन्तीत्यत्र कुत्तधारिपुरुषे लक्षणा।
 इत्यलंकारशास्त्रम् ÇKDr.

अजकृच्छिद् (अजक्तु wie eben + लिङ्ग) m. *ein Wort, das auch im
 attributiven Verhältniss sein Geschlecht nicht ändert* ÇKDr.